

РЕШЕНИЕ

№ 1950

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10049** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба от Столичен инспекторат към Столична община (СИ към СО) срещу решение от 03.05.2012 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 23 състав, по н.а.х.д. №18143/2011 г.

С оспореното решение съдът е отменил наказателно постановление № СИ-Т-М-11-26-349 от 30.06.2011 г., издадено от директора на Столичен инспекторат към Столична община, с което на ответника е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 28а от Наредба за реда и условията за извършване на търговската дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 28б, ал.2 от НРУИТДТСО, глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 29 от същата наредба, на основание чл.35, ал. 3 от НРУИТДТСО, както и в изпълнение на заповед № РД-09-669/13.05.2009 г.

В касационната жалба се твърди, че решението на Софийски районен съд е неправилно и незаконосъобразно поради съображения подробно изложени в жалбата. Счита, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган. Застъпва тезата, че Заповед № РД-09-669/13.05.2009 г. е издадена от Б. Б. в качеството му на кмет на Столична община, а не на физическо лице и след като същата не е отменена то тя е действаща и не следва да се подписва от лицето, което сега изпълнява функциите на кмет на СО -

г-жа Й. Ф..

В заключение искането е за отмяна на решението на СРС и вместо него постановяване на друго, с което да се потвърди издаденото НП, като правилно и законосъобразно.

Ответникът редовно призован, не се явява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, шести касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна, а именно: на 18.02.2011 г. жалбоподателят в качеството си на продавач в магазин за обзавеждане на баня, находящ се в [населено място], [улица]. Проверяващите установили, че пред магазина има разположени стелажи за излагане на фаянсови плочки. В хода на проверката е установено, че жалбоподателят не разполага с необходимото разрешение за разполагане на подвижни съоръжения.

Въз основа на АУАН и при идентично описаната фактическа обстановка е издадено атакуваното наказателно постановление (НП) № НП СИ-Т-М-11-26-349/30.06.2011 г. за нарушение на чл. 28а, чл. 28б, ал. 2 и чл. 29 от /НРУИТДТСО на основание чл.35, ал. 3 от /НРУИТДТСО/, както и в изпълнение на заповед № РД-09-669/13.05.2009 г.

За да постанови решението си въззивния съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които изводи на СРС са правилни.

Касационната инстанция намира, че следва да допълни правните изводи на въззивния съд за липса на компетентност на административно-наказващия орган при издаване на процесното НП, въпреки представената заповед № РД - 09-669/13.05.2009г. на кмета на Столична община. Съгласно точка 3 от заповедта, на директора на Столичен инспекторат се възлага правомощие да издава наказателни постановления за нарушаване на НРУИТДТСО. Съдът намира, че е неоснователно възражението на касатора, че заповед № РД - 09-669/13.05.2009 г. на кмета на Столична община е действаща, поради факта, че не е отменена. Към датата на издаване на НП визираната заповед не е произвеждала действие, тъй като кмет на СО е Й. Ф..

Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА), всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Също съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. В чл. 22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) е предвидено, че общинският съвет приема наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение, като при констатирани нарушения, кметът на общината или негов заместник издава наказателни постановления. Конкретно, съгласно чл. 22, ал. 5 вр. ал. 4 от същата разпоредба на ЗМСМА „наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата”.

Член 35, ал. 3 НРУИТДТСО, в редакцията му, приета с Решение № 676 по Протокол № 24 от 13.11.2008 г. гласи: "Наказателните постановления се издават от кмета на СО

или упълномощени от него длъжностни лица и от кметовете на райони, на чиято територия е констатирано нарушението. Заповедта от 13.05.2009г. на кмета на общината за оправомощаване на административно-наказващия орган да издаде НП е издадена на основание на чл. 35, ал. 3 от НРУИТДТСО да издава наказателни постановления. Но тази разпоредба противоречи на чл. 22, ал.5 ЗМСМА, тъй като недопустимо разширява кръга на лицата, които законът допуска да бъдат наказващи органи – законът предвижда токова правомощие само за кмета или негов заместник, тъй като без да ограничава кръга на упълномощените лица, допуска такова правомощие да се възложи и на лице, различно от заместник на кмета като директорът на Столичния инспекторат. От чл. 8 ЗНА следва извод за недопустимост с подзаконов нормативен акт да се определя компетентност, различна от определената със закон, тъй като материята не е неуредена и общинският съвет няма правомощия да преурежда с наредба въпрос, който изрично е уреден с нормативен акт от по-висока степен, в случая чл. 22, ал. 5 ЗМСМА. В този случай съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗНА, ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. По аргумент от чл. 47, ал. 2 от ЗАНН кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. В случая специалният ЗМСМА не предвижда възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания на други лица, освен на заместниците на кмета на общината.

Следва да се има предвид, че под понятието „заместник” се разбира длъжностно лице, което изпълнява правомощията на титуляра при негово отсъствие или едновременно с него заема длъжност "заместник". В казуса по делото не е налице нито една от двете възможни хипотези на заместване, тъй като Директора на Столичния инспекторат не е действал при заместване на кмета на Столична община при издаване на процесното НП. Тъй като последното е издадено при условията на упълномощаване на основание чл. 35, ал. 3 от процесната наредба, административно-наказващият орган е упражнил свое правомощие по силата на делегирането му със заповед № РД - 09-669/13.05.2009г. т.е. при условия, различни от заместването.

По горните съображения, при преценка дали обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен административно-наказващ орган, въззивният съд е следвало да съобрази чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, и да направи извод за издаването му от некомпетентен орган, тъй като директорът на Столичния инспекторат не попада сред кръга на лицата по тази разпоредба - кмет или заместник кмет, които имат законова компетентност да издават наказателни постановления за нарушения на подзаконов нормативен акт, приет от общинския съвет, какъвто характер безспорно има НРУИТДТСО.

Липсата на компетентност на административно-наказващия орган е съществен порок при издаване на наказателното постановление.

Въз основа на формираните правни изводи на въззивния съд и по допълнителните правни съображения на касационната инстанция, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение , постановено по НАХД № 18143/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: